

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Layout: Ulf Arfvidsson

Hemsida: www.braas.se/uppvbird/

E-post: uppvidinge.fagel@braas.se

Klubbtidningen utkommer med två nummer per år. Den finns även att läsa på hemsidan under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Bidrag till tidningen skickas per

E-post eller brev till Rolf Lilja
Sjösåsvägen 16, 36042 Braås

Nästa nummer kommer ut i
augusti/september 2010

Att flacka med blicken

Att försöka föra ett vettigt samtal med en fågelskådare är inte lätt. Det är inte det att skådaren inte hör vad du säger eller att han/hon svarar enstavigt. Nej, det är den flackande blicken.

I ett normalt samtal är man van vid att den man pratar med ser en i ögonen, åtminstone för det mesta. Alla med minsta insikt i psykologi vet hur otroligt viktig ögonkontakten är i all slags kommunikation – ett verkligt samtal bygger på det visuella minst lika mycket som på vad som faktiskt sägs. En instämmande nick, ett litet leende, en glimt i ögat – allt det där är väsentlig information.

Men så är det alltså inte med fågelskådare, för de har alltid radarn på. Det vill säga, de sveper ständigt med blicken över horisonten och det märks att de lyssnar minst lika mycket på en överflygande korsnäbb som på det som du försöker säga. Titt som tätt släpper de allt intresse för din person och riktar blicken uppåt.

Det är oftast en överflygande kaja.

Men det kunde ju ha varit en blåkråka.

Jag vet – för jag är själv en sån där.

Fågelskådare kan alltså uppfattas som otroligt självupptagna personer, som faktiskt tycker att djur är intressantare än människor och är beredda att när som helst byta ut en människa, typ en fru, mot en fågel, typ vitögd dykand.

Men på sistone har forskare gjort rön som i viss mån kan förklara skådarnas trista beteende. Det är två amerikanska evolutionpsykologer, Leda Cosmides och John Tooby vid University of California, som har hittat en sorts sökmotor inne i våra hjärnor. En motor som gör att vi automatiskt prioriterar djur framför andra objekt omkring oss.

Forskarna visade ett antal försökspersoner olika bilder, på t ex landskap och stadsmiljöer, bilder med och utan djur. Det visade sej att de flesta försökspersonerna direkt såg om ett djur hade dykt upp i bilden. En duva på trottoaren upptäcktes t ex i nio fall av tio.

Vi är helt enkelt programmerade att snabbt upptäcka djur i vår omgivning! Evolutionpsykologerna drog slutsatsen att den egenskapen har varit nyttig för oss under evolutionens gång. Att i tid upptäcka t ex ett lejon har haft stor betydelse för överlevnaden.

En som själv är gammal skådare finner en viss tröst i forskarnas slutsatser. Den så ledsamt flackande blicken har alltså en förklaring, den finns nedärvd i våra hjärnor och vi kan inte göra så mycket åt den.

Förvisso inställer sej en del frågor. Människor är väl också en sorts djur? Och borde väl också orsaka åtminstone en hastig sidoblick?

Och hur kan en svartkronad skogssångare höja min överlevnad? Och varför flackar inte alla människor med blicken?

Ja, det kan man fundera sej på trött på. Tills vidare flackar jag vidare med ena ögat på mitt middagssällskap – och det andra ut mot fågelbordet.

Lasse Willén "Programledare för P1:s Naturmorgon och fågelskådare"

Mindre hackspett
Foto: Thomas Hultqvist

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Rubrik	Sida
Att flacka med blicken.....	1
Varför fåglar.....	2
Definition av begrepp.....	2
Fågelbordets största frågetecken - entita, tallita eller svarthätta.....	3
Storlom och smålom.....	4
Smålandsrallyt 2009.....	5
Fågelskådning ur kvinnligt perspektiv.....	6
Riksinventering brun kärrhök 2010.....	6
Vinterfåglar inpå knuten.....	7
International day of Biodiversity.....	7
Utter - Länsstyrelsens inventeringsart.....	7
Program hösten 2010.....	8

2 Varför fåglar?

När började mitt intresse för fåglar? Jag vet inte. Så länge jag kan minnas har jag varit fascinerad av dessa flygande varelser. Jag var inte gammal, kanske i sjuårs-åldern, då jag kunde vakna tidigt en vårmorgon och hoppa ur sängen för att jag hörde fågelsången utanför fönstret på den lilla gård där jag var uppväxt. Jag minns att jag kunde stå ute på den isklädda gårdsplanen och följa starflockarna som drog förbi. Min mor kunde förskräckt titta ut genom dörren och undra varför jag var ute före mjölkdays. Det var något som drog. Min lärare i klass 3-4 var naturintresserad och bidrog säkert till mitt ökande intresse. I skolbiblioteket minns jag att jag lånade Folke Rösiös "Svenska fåglar", som jag läste flera gånger. Jag kommer också ihåg att jag var på föreläsning i Dädesjö hembygdsgård och lyssnade till föredrag av Hilding Mickelsson, där han visade bilder av och härmade fåglar.

Min barndomskompis från ett av grannhusen och jag tog god tid på oss när vi gick hem från skolskjutsen på värkanten för att lyssna efter den första koltrastsången. Vi drog ut mot mossen när mörkret började smyga på för att höra och se morkullorna dra fram, och hur härligt var det inte att dagligen höra lärksången över byns åkrar! Ett särdeles starkt minne är när vi en april morgon i början av sextiotalet begav oss ut i Horshagen för att uppleva tjäderspel. Vi hade fått tips om en plats där man flera år tidigare smugit på tjäder, och där hade vi byggt ett enkelt gömsle under en stor gran. Vi var på plats redan på kvällen ett stycke från den förmodade spelplatsen. Övernattningen skulle ske i en skogskoja. Innan vi försökte sova ett par timmar satt vi utanför kojan och grillade korv och fantiserade om vad vi kanske skulle kunna få uppleva.

Vid tvåtiden på natten letade vi oss fram till gömslet. Ett stilla vårregn silade ner i den ljumma vårnatten. Vi satt tysta och väntade. Innan vi kunde skönja gryningen började tupparna försiktigt klucka från tallkronorna. När de slog ner för att spela på marken, var det vår chans att räkna hur många de var. Så kom den första och strax efter kom flera. Vi kunde bara uppskatta att det landade cirka 15 tuppar. Efter en liten stund kom en tupp fram bakom några mossiga stenar och började spela för fullt med släpande vingar bara tjugo meter ifrån oss. Några minuter senare kom en utmanare från ett annat håll och utmanade honom. Snart rök de ihop i ett vilt slagsmål. Vingsmällarna ekade i skogen. Samtidigt hörde vi tjäder-hönor börja kackla bakom oss. Vi hade tydligen kommit rätt i "höneveckan"! En tupp strök förbi vårt gömsle med kurs mot hönorna. Han var så nära att vi kunde nått honom med våra händer. Hur länge tupparna framför oss slogs vet jag inte, men till slut vacklade en av dem iväg inåt tallmon. Segraren stod flämtande kvar, och nu frös vi så mycket att vi inte kunde kura längre under granen. Vi kröp ut, men tuppen stod fortfarande kvar. Han var så utpumpad att han inte orkade lyfta. Vi

gick runt honom och försökte ta kort med en Instamatic, men vårmor-gonens dunkel gjorde naturligtvis att det var dömt att misslyckas. Dock hade vi upplevt mera än vi fantiserat om kvällen innan.

Undrar du som läser detta varför jag fortfarande är fågelintresserad? Året efter var spelplatsen ett kalhygge...

Idag kämpar inte tupparna på den gamla spelplatsen längre och inte spelar lärkorna över min hemby. När jag gick till mitt jobb i Alstermo i början av sjuttioalet kunde jag lyssna till både storspov och tofsvipa, men idag är de borta. På en av de vackraste sträckorna runt samhället, där ortsborna ofta tar en promenad, kan vi i dag blicka ut över ett trettio hektar stort kalhygge, där det förut var blåsippeskog.

Tiderna förändras, men mitt naturintresse kan ingen ta ifrån mig. Jag kommer att kämpa för bevarande av levande natur och fortsätta mina punktrutter i forskningens tjänst, och i år är det ju "Mångfaldens år" - så låt oss göra en insats för att leva upp till detta. Välkomna att hjälpa till i Uppvidinge fågelklubb!

Göran Carlsson

Definition av begrepp

På Strandskatornas hemsida finns en fråga om vem som ska kallas *ornitolog*, *fågelskådare* eller *skådare*. Wikipedias förklaring lyder:

Man delar ofta in människor som studerar fåglar i tre rätt grovhuggna kategorier: ornitologer, fågelskådare och skådare. De som yrkesmässigt ringmärker och forskar om fåglar brukar kallas *ornitologer* medan de som studerar fåglar som ett fritidsintresse kallas *fågelskådare*. De som har ett mer tävlingsartat fokus och som vill se så många arter (och gärna sällsynta sådana) som möjligt kallas ofta *skådare* eller *kryssare*. Män utgör majoriteten inom samtliga kategorier.

Gränsdragningen mellan dessa kategorier är självklart svårdefinierad och till och med meningslös. Inom det vetenskapliga studiet av fåglar har flera vetenskapliga viktiga studier gjorts av amatörornitologer eller fågelskådare. Mycket av de data som samlas in och senare används av ornitologer kommer från vanliga skådare, och en ornitolog kan även vara skådare etcetera.

Fågelbordets största frågetecken

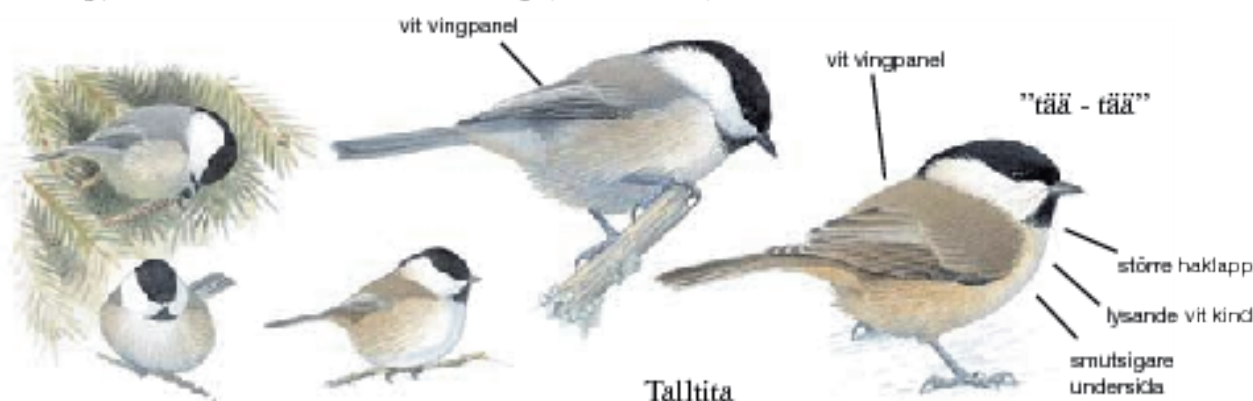
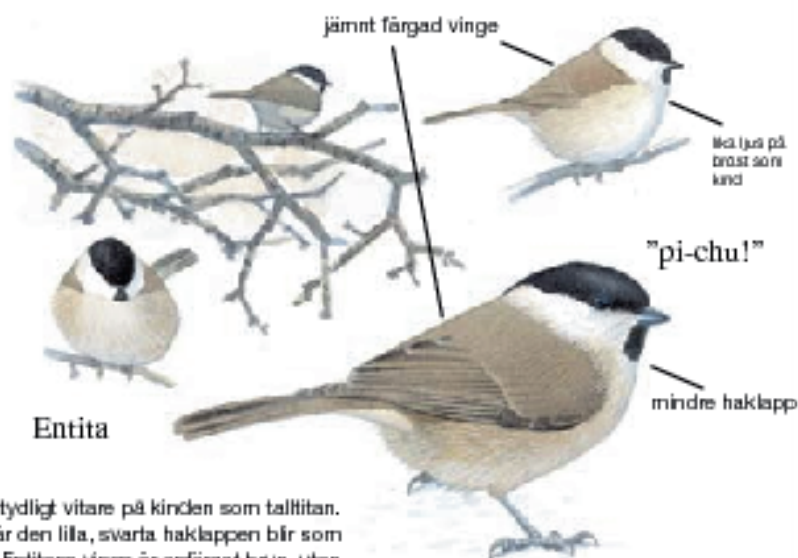
– Entita, talltita eller svarthätta?

Den i särklass vanligaste frågan bland fågelbordsägare i Sverige gäller titorna. Är det entita eller talltita jag ser?

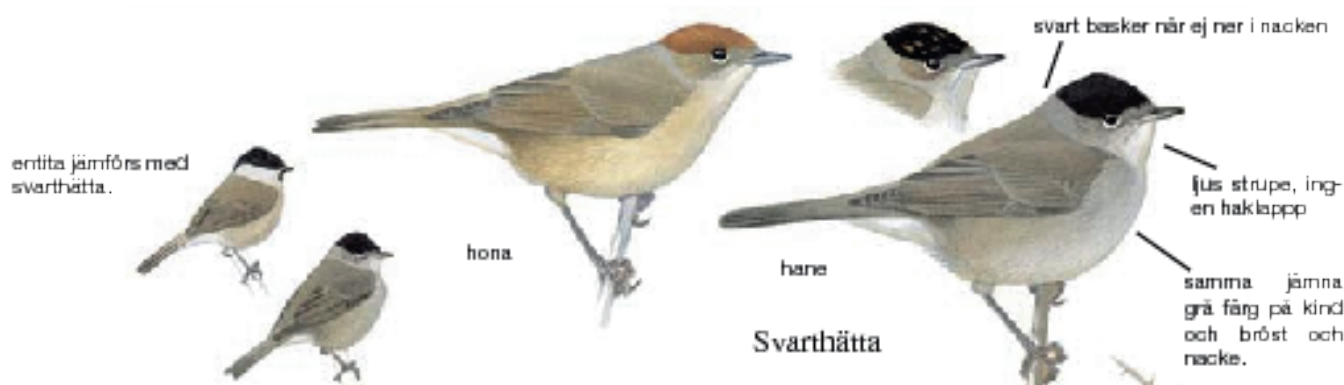
Faktum är att inte ens ornitologer med mångårig erfarenhet har så lätt för att skilja de båda arterna åt. I stora delar av Sverige kan även svarthättan vara en förväxlingsrisk.

TEXT: DANIEL BRUN, TECKNINGAR: DAN ZETTERSTRÖM

Entitan är ungefär lika ljus på bröstet som på kinden, inte tydligt vitare på kinden som talltitan. Sedd framifrån går bröst och kind ofta ihop som ett fält, där den lilla, svarta haklappen blir som ett litet pipskägg, snarare än en haklepp som hos talltitan. Entitans vinge är enfärgat brun, utan någon tydlig "persienn" av vita fjäderkanter som hos talltitan. Entitan låter ett lite explosivt "pi-chu!" med betoning på första stavelsen. Den saknas i norra Sverige (norr om Dalarna).

Talltitans bästa kännetecken är den lysande vita kinden, som ofta är tydligt vitare än bröst och undersida. En karaktär som syns redan på håll och inte minst särskilt i mulet väder och dåligt ljus. Ser du en titta en sen, grå vintereftermiddag med kindfläcken lysande i dunklet nästan som en liten fyrbåk, då är det talltitan. Karaktären är ännu tydligare i norra Sverige där talltitan är "smutsigare" färgad på undersidan och har större haklepp. Vita "persienn" på vingen är den andra visuella karaktär som också syns väldigt bra i fält. Det är vingens armpennor som har vita kanter och på en ihopfaldad vinge bildar en persiennliknande vingpanel. Talltitan låter strävt, lite nasalt "tää - tää".

Svarthättan är mer jämnt färgad än titorna och hane är lika grå under som ovan och på kinden. Hjässans svarta basker sluter högre upp i nacken än på titorna. Svarthättan attraheras mest av frukt och bär och rör sig mer horisontellt. Den hänger aldrig upp och ner som titorna. Teckningarna av Dan Zetterström är hämtade ur boken Fågelguiden och återgivna med tillstånd från konstnären.

Storlom och smålom

Denna artikel är tänkt som en liten uppföljning till förra årets årsmöte, där Mats Eriksson från "Projekt LOM" berättade om det arbete som utförs för att skydda lom-marna. Som framgår nedan behövs nya inventerare och att inventera storlom finns det helt klart förutsättningar för i Uppvidinge medan det blir en betydlig större utmaning med smålom.

Storlom: I Europa sträcker sig häckningsområdet från Storbritannien österut över Skandinavien till Ryssland. I Sverige häckar storlommen nästan uteslutande vid näringsfattiga klarvattensjöar och dessutom sällsynt och glest utefter Bottenhavskusten från Uppland och uppåt. Storlommen torde tillhöra en av de fåglar i den svenska faunan som uppnår högst ålder. Åldersrekordet för Sverige är "bara" på drygt 16 år men på basis av ringmärkningsfynd kan man sluta sig till att en livslängd på upp emot 30 år inte är orimlig. Storlommen börjar troligen inte häcka förrän vid drygt fem års ålder. I södra och mellersta Sverige återvänder de till sina häckningsrevir i slutet av mars eller under loppet av april och ruvning påbörjas mitten-slutet maj eller början av juni. Ruvingen pågår ca 4 veckor och ungarna är flygga efter 8-9 veckor.

Smålom: Till skillnad från sin släkting har smålom ett utbredningsområde, mer eller mindre sammanhängande, runt hela nordpolsområdet. I Sverige finns den från Svealand och norröver samt mera sällsynt på Sydsvenska Högländet. Återkomsten till häckningsreviret överensstämmer tidsmässigt ganska väl med storlommens. Den häckar vid små och oftast fisktomma skogstjärnar och myrgölar, flertalet av dem mindre än 1 ha. Häckningstjärnarna har oftast flacka gungflyartade stränder med små gungflyholmar. Dessa är lämpliga boplatser då det är lätt för fåglarna att hasa sig upp ur vattnet samtidigt som det ger skydd mot predatorer. Föräldrafåglarna hämtar fisk till ungarna i näringsfattiga klarvattensjöar, ibland med pendelavstånd närmare 10 km från häck-

Bilderna på lommarna är hämtade från Lars Jonssons fina bok "Lommar". Ett tack till författaren som välvilligt ställt bilderna till förfogande

ningsplatsen. Det är ofta genom sitt kacklande läte vid flygturerna som smålommen avslöjar att den häckar i trakten.

Hot- och problembilden för de två lomarterna innefattar orsaker och faktorer som funnits med i diskussioner kring fågelskyddsarbetet under lång tid, vattenstandsvariationer under ruvningen, störningar från friluftslivet, utglesade fiskbestånd i försumningspåverkade sjöar och risker förknippade med exponering för kvicksilver. Projekt LOM har under hösten 2009 redovisat ett antal rekommendationer till Naturvårdsverket vad som främst bör beaktas avseende skötsel och förvaltning av de svenska bestånden.

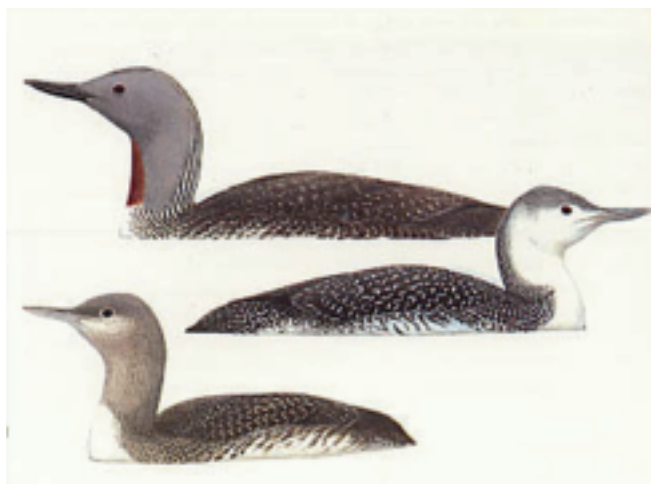
- För smålommen bedömer vi att det långsiktiga säkerställandet av goda och livskraftiga bestånd av småvuxen laxartad och/eller mörtartad fisk i fiske-sjöarna är den viktigaste enskilda insatsen.
- Man bör inte ge tillstånd till avvattning av skogs- och myrmark i närområdet kring smålommens häcknings-tjärnar.
- För storlommen torde kontroll av vattennivån under ruvningsperioden vara den viktigaste enskilda åtgärden om man vill sörja för goda förhållanden för häckande fåglar. Restriktioner i tillträdet till häcknings-öar samt att inga strandskyddsdispenser ges i närområdet kring storlommens boplatser.
- Häcknings- och fiskesjöar för storlom eller smålom får inte upplåtas för användning av vattenskotrar.
- För vindkraftsanläggningar bör man, så länge vi saknar underlag för säkrare bedömningar, tills vidare följa rekommendationen att undvika vindsnurror inom en radie på 1 km kring häckningsplatser och fiskesjöar för storlom och smålom, liksom i flygstråken mellan smålommens fiskevatten och häckningsplatser.

Även om man genom Svensk Fågeltaxering i stora drag får ett tillfredställande underlag för bedömning av tren-der i lombeståndets storlek täcker det inte upp häcknings-resultatet. Då lommar är långlivade fåglar som inte börjar häcka förrän efter flera år kan det alltså gå länge innan en mätbar förändring av

Storlom

Från ovan: juvenil dräkt, adult vinterdräkt, 1:a sommardräkt (2K fågel i aug) och adult sommardräkt

Smålom

Från ovan: adult sommardräkt, adult vinterdräkt och juvenil dräkt i okt-nov

ungproduktionen märks. Inventeringarna inom Projekt LOM är helt beroende av årliga och ideella insatser. För att kunna sörja för en långsiktighet i arbetet måste det ske en nyrekrytering av inventerare. Därför hälsas alla nya inventerare välkom-na. För att säkert kunna bedöma häckningsresultatet behövs i regel 3-4 besök vid häckningsplatsen under vår och sommar. Varför inte välja ut en "egen" storlomssjö eller smålomstjärn om du följer upp och rapporterar till Projekt LOM. Du får dessutom fina naturupplevelser som en bonus.

Mer information finns på Projekt LOM:s hemsida www.projekt-lom.com

Smålandsrallyt 2009

Under Allhelgonahelgen (31 okt-1 nov) genomfördes det traditionella artrallyt i Småland, där lokalklubbarna tävlar om att se så många arter som möjligt inom sitt verksamhetsområde, från kl. 00.00 dag ett till kl.24.00 dag två. Årets upplaga blev det elfte året som tävlingen omfattar klubbar från hela landskapet.

För vår del var det åttonde gången vi deltog och de 71 olika arter vi såg var tangering av det bästa resultatet under dessa år. Antalet deltagande från klubben (22 st) var det bästa hittills. Vill du veta vilka arter vi och de andra klubbarna såg, se sammanställning på vår hemsida.

Fantastiskt många roliga fåglar hittades i Småland under Allhelgonahelgen och artlistan innehöll trevliga arter som svartnäbbad islom vid Furö (Oskarshamn), vitnäbbad islom vid Händelöp (Tjust), två sena vaktlar vid Lidhemssjön (Växjö), ägretthäger vid Bottorp (Kalmar), berglärka på Visingsö och större piplärka vid Gränna (Jönköping), en sen rödstjärt vid Landsjön (Jönköping) samt en bändelkorsnäbb i Gränna (Jönköping).

Totalt under tävlingen sågs 147 arter, vilket är något färre än fjolårets rekordnotering på 155 arter.

Allhelgonahelgens fågelskådare samlades på lördagskvällen för planering av nästa dags observationsplatser

Resultatlistan 2009

1	Jönköpings FK	116
2	Kalmar OF	114
3	Oskarshamnsbygdens FK	106
4	Nässjö	101
5	Ljungby FK	99
6	Tjust OF	97
7	Växjö FK	92
8	Alvesta FK	90
8	Eksjö OK	90
10	Tingsryds FK	84
11	Skillingaryd/Vaggeryds OK	79
12	Markaryd FK	78
13	Vetlanda FK	76
14	Uppvidinge FK	71
15	Aneby OK	66
16	Nybro-Emmaboda FK	65
17	Tranåsornitologerna	37

Som en tävling i tävlingen kördes föregående år något som kallades "Bästa klubbinsats", där man för respektive lokalklubb satte det aktuella årets resultat i förhållande till tidigare års resultat. Det innebar att alla klubbar tävlade mot genomsnittet av sina fem tidigare års resultat.

I år hade detta strukits men Uppvidinge Fågelklubb, som är en typisk inlandsklubb, tycker denna siffra är ett bättre jämförelsemått på hur man lyckats under helgen och redovisar även detta resultat.

2009 års bästa klubbinsats gjordes av Tingsryds FK som nådde 84 arter mot ett tidigare snitt på 72 arter, dvs 117,0 %.

Tvåa blev Nässjö FK på 114,5 % och trea blev Uppvidinge FK på 113,8 %.

Flera klubbar slog sina tidigare rekord och hela 220 skådare bidrog till resultatet.

Tabell på nästa sida

Bästa klubbinsats 2009

1	Tingsryds FK	117,0 %
2	Nässjö OK	114,5 %
3	Uppvidinge FK	113,8 %
4	Alvesta FK	112,5 %
5	Eksjö OK	109,5 %
6	Oskarshamnsbygdens FK	108,6 %
7	Vetlanda OK	107,0 %
8	Tjust OK	106,1 %
9	Jönköpings FK	105,5 %
10	Markaryds FK	104,8 %
11	Skillingaryd/Vaggeryds OK ..	103,9 %
12	Ljungby FK	102,9 %
13	Nybro-Emmaboda FK	102,2 %
14	Kalmar OF	99,8 %
15	Växjö FK	94,7 %
16	Aneby OK	91,0 %
17	Tranåsornitologerna	81,3 %

Fågelskådning ur ett kvinnligt perspektiv – finns det?

Är det skillnad på att vara kvinna eller man när man skådar fåglar? Och vad är det egentligen som attraherar? Vad är det som gör att jag ställer klockan på 04 för att väckas ur den ack så välbehövliga skönhetssömnen? Jag som inte ens är morgonpig.

Detta för att klä mig i storstövlar och kamouflagekläder för att skåda någon stilig herre som tar ton i gryningen.

En herre som inte bryr sig om hur jag ser ut, så länge jag inte syns.

Är det skönsången och en glimt av den pråliga fjäderdräkten som får mig att krypa bland snåren? Att med leriga knän och spindelväv i håret dra en lycklig suck när han visar sig i sin prakt. Och vad säger det i så fall om männen omkring mig?

Skiljer sig viljan att tävla oss åt? Kör kvinnor 100-tals mil för att tillhöra mästarnas klubb och bocka av ännu en art på den långa listan? För att få avundsjuka blickar av konkurrenterna när man prickat in ännu en raritet?

Att bekvämt sitta i sin bil med tubkikaren stödd mot den nedvevade rutan, smuttande varm choklad en frostnupen marsmorgon för att uppleva tranornas hälsande av våren tror jag både män och kvinnor

uppskattar lika mycket.

Och jag tror mig veta att fåglarna i min trädgård föga bryr sig, om jag är kvinna eller man. De tar tacksamt för sig av vad fågelbordet erbjuder och sjunger lika vackert för vem som än tar sig tid att lyssna.

Att vara kvinna eller man och fascineras av fåglar kan inte vara någon större skillnad. Huvudsaken är väl att intresset delas och att vänskap finns.

Skönheten ligger i betraktarens ögon och i detta fall sker det oftast genom en kikare.

Barbro Loberg

Alla kvinnliga fågelskådare känner sig inte hemma i de etablerade fågelklubbarna, eftersom det startats kvinnliga nätverk för fågelskådare. Men i vår klubb tycker jag inte vi ser sådana problem.

I somras startade i Norrland det första (tror jag) kvinnliga ornitologiska nätverket i Sverige, "Strandskatorna". Nätverket startade på grund av att ornitologi är mycket mansdominerat och många av tjejerna kände inte sig hemma i denna kultur, framförallt inte som nybörjare. De har en fin hemsida som rekommenderas att gå in på med adress <http://www.strandskatorna.panatet.se>. Det finns mycket trevlig att läsa här.

Ett annat kvinnligt nätverk är "Rapphönan" som är startat under 2009 och har basen i Stockholm. Deras hemsida har adressen www.rapphonan.se

Margareta Nevstedt.

Brun kärrhök.

Foto: Peter Hvass <http://www.hvassnatur.se>

Riksinventering av brun kärrhök 2010

SOFs Forskningskommitté vill härmed informera om att 2010 års riksinventeringsart är brun kärrhök.

Brun kärrhök har tidigare riksinventerats 1969, 1979 och 1995. Precis som vid valet av andra riksinventeringsarter så ser vi ett värde med återkommande insatser för få bättre grepp om olika arters utveckling.

All rapportering görs via SVALAN, helst snarast efter observationstillfället. Det är viktigt att lokalen där fågeln i fråga bedöms uppehålla sig anges så noggrant som möjligt, så att det är möjligt att bedöma om flera rapporter avser samma eller olika individer. Dessutom bör aktivitet som kan hänföras till häckning, men även andra observerade aktiviteter, noteras.

Mer information angående inventeringen kommer under våren på SOF:s hemsida.

Strandskata Foto: Thomas Hultqvist

Vinterfåglar inpå knuten

Årets evenemang omfattar en fågelräkning i månadsskiftet januari-februari, dvs fredag 29 januari till och med måndag 1 februari. Det handlar om att du under denna "långhelg" ska notera alla de arter som du någon gång under helgen ser vid matningsplatsen.

Talgoxen är fortfarande den ohotade kungen av svenska fågelbord. Under förra årets räkning rapporterades det drygt 111 000 talgoxar i landet. Det innebär att i genomsnitt var sjunde fågel som rapporterades var en talgoxe. Totalt kom det in rapporter om 759 490 fåglar. Det är det mesta hittills under räkningens fyraåriga historia. Den främsta orsaken till det goda resultatet var att antalet rapportörer ökat. I fjol bidrog ca 12 100 personer med rapporter.

Uppvidinge kommun skötte sig med den äran. Totalt kom vi på delad 70 plats bland Sveriges alla 290 kommuner. Det var 67 st från Uppvidinge som skickade in rapport.

Det är enkelt att vara med. Du skriver ner de arter som du ser under perioden och dessutom ska du, om du vill, notera det högsta antal av de olika arterna som du ser samtidigt.

Tänk på att en blåmes som under dagen besöker ditt fågelbord 20 gånger, bara är en blåmes. Därför är det viktigt att räkna just de blåmesar som uppehåller sig samtidigt vid matningsplatsen.

Resultatet kan du fylla i på en blankett som finns att hämta på SOF:s hemsida www.sofnet.org eller skriv ner det tillsammans med ditt namn och adress samt skicka det till SOF, Stenhusa gård, 380 62 MÖRBYLÅNGA

International day of Biodiversity genomförs den 22 maj 2010.

Den 22 maj arrangeras över hela världen "The International Day of Biodiversity". Det är ett inslag under det av FN initierade "International Year of Biodiversity". Det är första gången SOF kommer att uppmärksamma denna dag som instiftades av FN 1993.

Under den 22 maj planerar vi från SOF olika aktiviteter som skall lyfta fram betydelsen av biologisk mångfald. Ett sådant inslag är att vi skall bjuda ut alla svenska parlamentariker i EU-parlamentet att ta del av svensk mångfald när den är som allra bäst. SOF kommer också att producera informationsmaterial för mångfaldsdagen.

De olika programpunkterna som kommer att genomföras denna dag i länet är ännu inte fastställda. När planeringen är klar publicerar vi detta på hemsidan.

UTTER - Länsstyrelsens inventeringsart

När vi nu fått en vit och kall vinter är det läge att spana av de öppna vattendragen efter strömstare och har man tur finns möjligheten att även få se kungsfiskare. Skulle det vara tomt på fåglar kan du i stället hjälpa Länsstyrelsen att leta efter spår av utter. Vi vill att alla som ser utter eller spår av utter kontaktar Per Ekerholm på Länsstyrelsen i Kronobergs Län via telefon, brev eller e-post. Det går också utmärkt att lägga in observationen på artportalen. För Uppvidinge är det vattendragen Mörrumsån, Alsterån och Badebodaån som är de mest intressanta. Vid punktinsatser de senaste åren har spår av utter påträffats vid samtliga dessa vattendrag.

För ytterligare information: gå in på www.lansstyrelsen.se/kronoberg/projektwebbar/utter

VÄLKOMNA TILL ÅRSMÖTE

för

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

Söndagen den 28/2 2010 kl. 16.00

i PRO-lokalen, Lenhovda (adress: Storgatan 12)

Program: - ÅRSMÖTESFÖRHANDLINGAR
- UNGERNRESAN !

Jonny Svensson har sammanställt ett bildspel från Ungernresan i maj månad 2009.

Fågelklubben bjuder sedvanligt alla deltagare på fika.

VÄLKOMNA TILL EN TREVLIG NATURSTUND.

Styrelsen för Uppvidinge Fågelklubb.

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 360 42 BRAÅS

STYRELSE

Ordförande: Jan Alldén

Näsby 360 70 LENHOVDA

E-post: allden.jan@telia.com

Tfn 0474-35020

Mob 070-3037138

Vice ordförande: Göran Carlsson

Ringvägen 14 360 75 ALSTERMO

E-post: goran.elisabeth@telia.com

Tfn 0481-61533

Mob 070 -2321235

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16 360 42 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Tfn 0474-30716

Mob 0733-107595

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 5 360 70 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Tfn 0474-71525

Mob 076-1063668

Ledamot: Marianne Arfvidsson

Lejens väg 24

360 42 BRAÅS

E-post: marianne@kronobergare.se

Tfn 0474-30463

Mob 070-2705503

Ledamot: Torbjörn Gustavsson

Åmatorp Jogård

360 73 LENHOVDA

E-post: tg@globalnet.net

Tfn 0474-24045

Mob 0474 28788

Ledamot: Margareta Nevstedt

Timmervägen 1

360 71 NORRHULT

E-post: margareta.nevstedt@swipnet.se

Tfn 0474-411 22

Mob 0707-421006

REVISOR

Gunnar Bylow

Botillabo 360 75 ALSTERMO

MEDLEMSAVGIFT 2010

Över 20 år 50:-

Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar

10:-

Vårt bankgironummer är **5649-6755**

KLUBBEMBLEM Finns att köpa för 50:- /st + porto. Ring

Jonny Svensson på tel. 0474-71525 så skickar han ett

omgående.

Program 2010

Fredag 29 jan - Måndag 1 feb

"Vinterfåglar inpå knuten"

För femte året anordnar SOF en räkning av fåglar vid landets alla fågelbord. Se särskild artikel i medlemsbladet om hur du gör vid inventeringen.

Lördag 30 jan kl. 08.00 Holksplikning

Vi samlas i slöjdsalen, Alstermo kl 08.00 och håller på fram till 12.00. Allt nödvändigt material finns på plats och trots att vi jobbar hårt finns det alltid utrymme för en paus, så glöm inte fikakorgen.

Ledare: Göran Carlsson. Tel: 070 23 21 235

Söndag 28 feb kl. 16.00

Årsmöte i PRO-lokalen, Lenhovda

Efter sedvanliga årsmötesförhandlingar kommer Jonny Svensson att visa ett bildspel från vårens Ungernresa. Se utförlig kallelse i medlemsbladet.

Ledare: Styrelsen

Söndag 21 mars kl. 07.30 KOF Årsmöte

Kronobergs Ornitologiska Förening förlägger i år sitt årsmöte till Uppvidinge. Vi börjar på morgonen med en excursion till Singelstorps fly, Lenhovda. Samling vid parkeringsplatsen kl. 07.30. Därefter inbjudes till årsmötesförhandlingar med kaffe och tårta i Tingshuset, Lenhovda kl. 10.30

Ledare KOF samt Rolf Lilja tel 0733-107595

Söndag 25 april kl. 06.00

Exkursion till Hornsö

Samling Statoilmacken, Lenhovda kl. 06.00. Tid för att inta egen fika finns givetvis inplanerad under dagen.

Ledare: Torbjörn Gustavsson tel 0474-63464

Söndag 9 maj kl. 07.00 - 11.00

"Fågelskådningens dag"

där vi i år besöker Södresjö och är på plats kl. 7 – 11.

Gratis tipspromenad men ta med egen fikakorg.

Ledare: Styrelsen

Fredag 28 - Söndag 30 maj

Helgexcursion till Vattenriket

i Kristianstad. Vi åker på fredagskvällen för inkvartering på vandrarhem i Kristianstadstrakten. Hur programmet läggs upp på plats är ännu ej bestämt. Vi kommer att åka hem på söndagseftermiddagen.

Ledare: Styrelsen. Kontaktperson Jan Alldén, tel: 070 30 37 138

Sista anmälningssdag 1 april 2010 (till Jan Alldén) då du även får mer uppgifter ang avresetid, program mm

Tisdag 15 juni kl. 21.00 Spännande möte med nattskärnor och fladdermöss

Samling kl. 21.00 vid Hasselbacken, Alstermo. Vi startar med fladdermöss runt Hasselbacken och området mot Höljen och därefter förflyttning till nattskärre-marker söder om Alstermo.

Ledare: Göran Carlsson tel 070 23 21 235 och Marcus Schwarz

Söndag 5 september kl.10.00

Vild natur vid Lilla Skärsjön, Sandreda

Samling kl. 10.00 vid vägen Sandreda-Lilla Heda.

Vi kommer att bli guidade om allt som berör detta spännande område. Ta med egen fika och oömma kläder samt rejäla skor.

OBS! Lite svårtillgänglig natur på vissa ställen.

Ledare: Margareta Nevstedt. Tel 0474-41122 eller 070-7421006

Fredag 8 - Söndag 10 okt

Helgexcursion till Falsterbo.

Vi åker på fredagskvällen och enligt planerna ska vi försöka få inkvartering på kursgården i Höllviken. Hur programmet läggs upp på plats är ännu ej bestämt. Vi kommer som vanligt att via inlandslokaler dra oss hemåt under söndagen.

Ledare: Styrelsen. Kontaktperson Jan Alldén, tel: 070 30 37 138

Sista anmälningssdag 15 augusti 2010 (till Jan Alldén) då du även får mer uppgifter ang avresetid och program.